

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10398/2023
26.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца „Воћно – лозни расадник“ Д.О.О. из Жабара, чији је пуномоћник Драгиша Миладиновић, адвокат из ..., против туженог АА из ... чији је пономоћник Горан Дошен, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 456/22 од 06.06.2022. године, у седници одржаној 26.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 456/22 од 06.06.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 456/22 од 06.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П 868/2021 од 07.02.2022. године у ставу првом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име дуга по основу неизмирених обавеза из уговора број .. од 27.04.2013. године исплати износ од 92.201,51 динар. У другом ставу изреке, одбијен је захтев тужиоца за законску затезну камату на износ досуђен у ставу првом изреке почев од 21.01.2020. године до коначне исплате. У ставу трећем изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 234.176,00 динара са законском затезном каматом од извршности до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Гж 456/22 од 06.06.2022. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Пожаревцу П 868/2021 од 07.02.2022. године у ставу првом изреке.

Против правноснажне пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права и допуну ревизије, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП, за одлучивање о посебној ревизији.

Предмет тражене правне заштите је испуњење уговорне обавезе туженог према тужиоцу из уговора о заједничкој производњи сунцокрета број .. од 27.04.2013. године, који за предмет има производњу сунцокрета на 0,8ха, а за преузимање репроматеријала од тужиоца по потписаном налогу из магацина од стране туженог, коју тужени није испунио. Побижана одлука донета је применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање. Ревидент у ревизији указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што није разлог за изјављивање посебне ревизије, нити се та ревизија може изјавити због битних повреда одредаба парничног поступка на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП.

Стога је Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије туженог у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС, на дан подношења тужбе.

На основу одредбе члана 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбу у овој праници тужилац је поднео 15.12.2015. године, а као вредност предмета спора је 92.209,51 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то против одлуке другостепеног суда у овој врсти спора ревизија није дозвољена у смислу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу одредбе члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**